

[Kim Behnke]

bare bliver kørt parallelt baglæns, men sådan er virkeligheden desværre ikke. Det er kun den virkelighed, man oplever, når man sidder med en blok og en kuglepen ovre i Skatteministeriet. Ude, hvor menneskene trives og bor, ude i mangfoldigheden, vil det vise sig, at dette, ligesom det var tilfældet med ambien, går rent galt.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Hr. Kim Behnke er kendt som en meget varm fortaler for den frie markedsøkonomi. På den baggrund må det ærlig talt virke meget overraskende at lytte til hr. Kim Behnkes ræsonnement, som vil lige netop er blevet præsenteret for det. Det var i den grad en mistillid til de frie markeds kræfters måde at fungere på, som jeg end ikke tror hr. Jens Thoft ville driste sig til. Så dér har hr. Kim Behnke altså simpelt hen overhalet hr. Jens Thoft i sin skepsis over for den frie markedsøkonomis funktionsmåde.

Så vil jeg gerne sige til hr. Jens Thoft, at jeg ærlig talt må tilstå, at jeg har haft en hel del gøremål her på det seneste, så jeg har ikke været nede at kigge på Skatteministeriets edbkontrakter. Men hr. Jens Thoft har opfattet det fuldstændig korrekt, nemlig at der ikke gives ved dørene, og jeg skal nok sikre, at det, der er intentionen med denne omlægning, selvsagt også slår igennem i vores eget hus; det skal der ikke herske nogen som helst tvivl om.

Hr. Jens Thoft sagde, at han ikke ville blive overrasket, om skatteministeren nu også en eller anden dag kom rendende i anledning af, at der er EF-retlige problemer med realrenteafgiften. Jeg tror, det direkte oversat var det, hr. Jens Thoft antydede. Jeg er egentlig lidt ked af, at hr. Jens Thoft, som ellers er kendt for at have betydelig indsigt i skatte- og afgiftsforhold, nu hopper med på den misforståelse, som mange i den finansielle sektor har en interesse i at udbrede, nemlig at der skulle være rejst sag imod Danmark i anledning af, at vi har en realrenteafgift. Det er overhovedet ikke tilfældet.

Det, der er situationen, er noget ganske andet, nemlig at der er rejst en sag mod Belgien, om fradragsretten for indskud i pensionsordninger kan forbeholdes nationale ordninger, og det er noget ganske andet. Det er da klart, at hvis den dom går Belgien imod, kan det også blive nødvendigt for Danmark at ændre sine regler om fradragsret for indskud på pensions-

ordninger, ligesom det kan blive nødvendigt for en række andre EF-lande, men det har da ikke noget at gøre med, at der fra EF's side er sket anfægtelser af Danmarks ret til at opkræve en realrenteafgift. At det har en side over til realrenteafgiften, er klart, men det er altså ikke mod Danmark, der er rejst en sag, og det er ikke realrenteafgiften, der i denne sammenhæng anfægtes, så jeg forstod slet ikke, hvad det egentlig var, hr. Jens Thoft mente.

Jeg vil da gerne bekræfte, at hvis den dom, EF-Domstolen afsiger en eller anden gang i 1992, går Belgien imod, nødvendiggør det selvfølgelig, at vi også må indrette dansk skattelovgivning i henhold hertil, men hr. Jens Thoft fik det til at lyde, som om der også var rejst en sag mod Danmark. Det er altså ikke tilfældet; det er mod Belgien.

Hr. Jens Thoft spurgte, om man kunne forestille sig, at en dom faldt sådan ud, at der skulle tilbagebetales flere års arbejdsmarkedsbidrag. Jeg vil sige til hr. Jens Thoft, at jeg overhovedet ikke har fantasi til at forestille mig en dom af en så absurd karakter, og der er vel sådan set ikke grund til at kommentere det yderligere på nuværende tidspunkt, for jeg kan ikke vide noget som helst om, hvordan indholdet af EF-Domstolens afgørelse til sin tid vil blive, idet jeg her gentager, at det stadig er regeringens opfattelse, at arbejdsmarkedsbidraget var og er i overensstemmelse med EF-retten, og på den baggrund må den danske regering selvsagt forvente at vinde en sag ved EF-Domstolen, hvorfor hr. Jens Thofts spørgsmål er hypotetisk.

Hr. Ole Donner sagde, at det da var en ringe trøst, at jeg kan anføre, at hvis Danmark ikke er det land, der har færrest sager ved EF-Domstolen, så er vi et af de lande, der har færrest, for vi burde slet ikke have nogen sager. Det er jeg enig med hr. Ole Donner i, men vi må altså bare konstatere, at alle EF's medlemsstater på det ene eller andet tidspunkt risikerer at blive udsat for anklager om at have lavet noget, der strider imod EF-retten. Det, vi bare kan konstatere, er, at i den henseende er Danmark altså ikke noget særlig slemt tilfælde, tværtimod. At der så har hobet sig nogle ting sammen netop på skatte- og afgiftsområdet, har sikkert en sammenhæng med, at Danmark også i forhold til de andre lande har et ekstremt højt skatte- og afgiftstryk, hvorfor området også har den